

muner, der skulde yde mindst, omtrent 6 Kr. aarlig, og han indgiver saa paa egne og Kollegers Vegne dette Andragende til Folketinget for ved dets anbefaling at faa Staten til at gribe ind allerede fra det kommende Finansaar at regne.

Udvalget gør ikke Indstilling.

18. Fra *Statsbanernes Togpersonales Forening* om en Forbedring af 154 Togbetjentes og 127 Togføreres Anciennetetsforhold. (Indbragt den 19. Oktober 1912 af Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds, *Carl Hansen*).

Andragendet er i det væsentlige saalydende:

Ved Lønningsloven af 1908 forekom der den Mangel, at Tjenestemænd ved Statsbanerne, som var avanceret ud over den Stilling, hvori de oprindeligt havde været ansat, ikke fik nogen Anciennetet tillagt for de Aar, de havde tjent i lavere Stillinger. Der blev før Lovens Vedtagelse, af de nuværende Andragere, gjort opmærksom paa dette Forhold, men Loven blev til sidst gennemført, uden at der blev Lejlighed til at foretage nogen Rettelse i saa Henseende. De yngre Togbetjente er imidlertid blevet hjulpe over det for dem uheldige i disse Bestemmelser ved Lovens § 7, og for disse er der, saa vidt Andragerne ved, ingen Grund til Klage, men de ældre er daarligere stillet. Andragerne vedlægger en Liste med Navn og Nummer paa 154 Togbetjente, der alle har tjent Statsbanerne i fra 16 til 22 Aar, og alle vilde have haft 4 Alderstillæg, hvis de endnu havde været Portører. De har endnu kun 3 Alderstillæg, d. v. s., de faar 90 Kr. aarlig mindre i Lønning, end de vilde have haft som Portører, og Bestemmelserne i Lovens § 6 hjemler dem formentlig Ret til at faa dette sidste Alderstillæg. Skulde dette imidlertid ikke være rigtigt, synes dog Billighedshensyn at tale for, at disse Mænd, der har bestaaet de Prøver, Statsbanerne har paalagt dem, og udført deres Tjeneste saa tilfredsstillende, at deres foresatte har paaskønnet det ved at lade dem avancere, ikke faar mindre i Lønning, end de vilde have haft, hvis de ikke var avanceret. Andragerne mener derfor, at det fjerde Alderstillæg bør tillægges dem fra 1. April 1912. Endvidere vedlægger Andragerne en Liste med Navne og Tjenestenummer paa 127 Togførere, der alle har tjent Statsbanerne i mindst 26 Aar, de fleste endog flere Aar længere. De vilde, hvis den nye Lønningslov havde været gyldig, da de blev forfremmet til Togførere, have haft et Alderstillæg mere, men kun nogle faa af de yngste af Togførerne, der senere er avanceret, er skudt 1, 2 til 3 Aar frem. Andragerne mener, at de nu alle bør faa det fulde Udbytte af den nye Lov og rykke et helt Alderstillæg frem. De er endda saa gamle, at de fleste af dem desuagtet ikke naar at blive pensioneret af højeste Løn for denne Stilling. Andragerne gør opmærksom paa, at medens Lønningsloven af 1908 stillede dem, der lige var ansat eller blev ansat efter den Tid, forholdsvis godt, foreligger der her Eksempler paa en hel Del ældre og veltjente Mænd, som kun fik mindre Gavn af Loven af 1908, og det var dog disse, som i mange Aar havde tjent paa den lave Lønning, der trængte mest, og som man under andre Forhold vilde have taget mest Hensyn til.

Fra Ministeriet for offentlige Arbejder er der under 7. September 1912 paa et ligelydende Andragende svaret, at det savner Hjemmel til at bevilge det ansøgte.

3. Bilag medfølger.

Et *Mindretal* (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott) foreslaar at henvise Andragendet til Overvejelse af *Ministeren for offentlige Arbejder*.

19. Fra *skadelidte Lodsejere i Stavning Sogn ved Ringkøbing Fjord* om Erstatning for Tab, forårsaget af Saltvandsoversvømmelser fra Ringkøbing Fjord. (Indbragt den 24. Oktober 1912 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds, *Olesen*).